

[Indenrigsministeren.]

har jeg overvundet mine finansielle Betæneligheder, og denne Forsoning med de store Udgifter har fundet Tilslutning baade hos den højtærede Finansminister og hos den samlede Regering.

Jeg takker Udvalget for dets gode Arbejde og haaber paa, at ogsaa Resultatet i Praksis vil vise sig at være baade Arbejdet og Pengene værd.

Herved sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1
vedtoges uden Afstemning.

§ 1, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2
vedtoges uden Afstemning.

§ 2, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3
vedtoges uden Afstemning.

§ 3, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 4
vedtoges uden Afstemning.

§ 4, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 5
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov Nr. 262 af 19. December 1936 om Krigs-Ulykkesforsikring for søfarende.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1066; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 177).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Finnemann Bruun): Jeg skal paa Udvalgets Vegne indstille, at Tinget vedtager de 4 Ændringsforslag, som er stillet af Ministeren med Tilslutning fra Udvalget, og som altsaa er Resultatet af Udvalgets Arbejde.

De to første Ændringsforslag maa ses paa Baggrund af det Lovforslag, som for Tiden er til Behandling i et andet Udvalg her i Tinget: Forslag til Lov om Erstatning til Besættelsestidens Ofre, og her har man samtidig Forklaringen paa, at Udvalgets Arbejde angaaende nærværende Lovforslag er trukket saa længe ud, skønt det ved første Behandling, den 16. August, blev lovet, at Lovforslaget skulde faa en baade velvillig og hurtig Behandling.

Da Lovforslaget om Erstatning til Besættelsestidens Ofre begyndte at tage Form, blev det klart, at der maatte tilvejebringes Overensstemmelse mellem de Erstatningsbeløb, der her blev Tale om, og dem, som skal være gældende efter nærværende Lov, idet det vilde være urimeligt at stille de søfarende og Fiskerne, som nu ogsaa kommer med ind under denne Lov, ringere end de Mennesker, som Erstatningsloven omfatter. Afslutningen af Udvalgets Arbejde maatte derfor opsættes, indtil man havde i det mindste nogenlunde Klarhed over, hvilke Erstatningsbeløb og Dagpengegydelser der blev Tale om. Hvad de sidste angaar, maa man efter det foreliggende gaa ud fra, at en Ydelse af indtil 128 Kr. ugentlig vil komme til at svare til Taksten i den anden Lov, og det er altsaa den Ydelse, der er foreslaet i Ændringsforslag Nr. 2.

Hvad Erstatningerne angaar, har det ikke været muligt at fastsætte de endelige Beløb i nærværende Lovforslag — det er nærmest et teknisk Spørgsmaal —, idet det her maa tages i Betragtning, at der efter Loven om Krigsulykkesforsikring er Tale om Udbetaling af en Kapital, medens der i Erstatningsloven regnes med en aarlig Rente, hvis Kapitalværdi i en Række Tilfælde vil kunne blive noget større end den Kapitalerstatning, tilskadekomne Søfolk eller omkomne Søfolks efterladte faar. Denne Forskel vil ved det foreliggende Ændringsforslag blive udlignet derigennem, at der tillægges den paagældende en aarlig Rente